

SISTEMA EDUCATIU I REQUISITS SOCIOECONÒMICS

El final de curs s'apropa, la dura realitat dels rendiments acadèmics no acceptables quedaran reflexats en les notes, no en tots els casos, ja que sovint la falta de rigor o evitar afrontar la realitat, generen actituds benèvols que dissimulen a curt termini la realitat.

És un fet indiscutible que els models educatius europeus tenen paral·lelismes en quant a rendiments no bons en l'educació obligatòria, com queda evidenciat en els múltiples indicadors i estudis que sistemàticament arriben a les nostres mans. Anàlisis i diagnòsis recurrents, en molts casos limitats a l'exposició de les realitats ja ben conegudes, i amb absència de propostes concretes. Moltes són les causes, però una d'elles és l'absència de processos i mètodes ajustats als requisits socioeconòmics, al no haver-se incorporat al procés les eines pedagògiques basades en els avanços tecnològics, ja que avui en dia és imprescindible tant un aprenentatge personalitzat, com facilitar l'assimilació dels coneixements mitjançant una aplicació simultànea al seu estudi, la qual cosa és possible mitjançant tècniques de simulació en entorns virtuals, en la línia del que indicava el Cercle per al Coneixement en el 2002 quan proposava implementar eines basades en tècniques infogràfiques i intel·ligència artificial - LDI: Llibre digital intel·ligent-.

També sabem que és necessari que els projectes educatius no variïn cada cop que es produeix un canvi de govern, i que s'assumeixin els canvis socioculturals fruit de la creixent immigració, la desestructuració familiar, la necessitat del treball de la majoria de membres de la unitat familiar, certes conductes violentes que apareixen en les aules... Tot un conjunt d'evidències que no haurien d'amagar que el problema real resideix en el model últim que inspira i regeix el model educatiu; em refereixo a la cultura del mínim esforç, de la proximitat excessiva, de la falta de rigor, en definitiva, del divorci entre els valors que regeixen l'acte acadèmic i aquells que permeten el progrés social, el desenvolupament personal i professional.

El mètode educatiu aplicat a Espanya, no interioritza la importància de la disciplina científica i el valor de les matèries humanistes; no assumeix plenament la dualitat simbiòtica que exigeix el procés d'aprenentatge: formar en actituds i aptituds; tampoc inculca els valors de l'esforç, la perseverància, el rigor, el treball en equip i el compromís. Amaga sovint que el balafament es sustenta perquè condemnem a la misèria a milions de ciutadans del planeta a viure anclats en la pobresa i la desesperança, oblida la diferència entre empatitzar i simpatitzar, practica la relaxació en els valors que sustenten la fortalesa en els raonaments i les decisions, sense comprendre que la tolerància i l'acceptació de les diverses cultures i opinions només és possible amb una sòlida formació, i adquirint la capacitat d'observar, analitzar i raonar. Als imprescindibles mestres no els podem exigir més del que raonablement s'espera d'ells, i menys encara si no els dotem dels mitjans i recursos requerits, a la vegada que reconeixem públicament, amb paraules i fets, la seva importància fonamental en la societat globalitzada, multicultural i asimètrica que estem construint a principis del segle XXI.

Un nou curs truca a les portes, la planificació s'ultima, però les eines, la cultura i els valors que el sustenten i que segueixen forjant-se en les facultats i escoles de pedagogs, segueixen sense variar, conseqüentment els resultats difícilment podran canviar la seva tendència negativa, i el divorci entre els joves que sorgeixen de les aules i els

requeriments del sistema sociocultural i socioeconòmic que regeix la societat del segle XXI seguirà existint. El futur seguirà en les mans d'aquells països que fan del sistema educatiu i la formació de les persones el pilar en el que es sustenta el progrés.

Lina Zulueta

Associada del Cercle per al Coneixement